

slaaet at bemyndige Ministeren til deraf at yde Kommunerne Hjælp til Opførelse af lukkede Gymnastiklokaler. Det Samraad, vi have haft, og som findes nævnt i Betænkningen under Nr. 117, gaar da ud paa at udtale Ønskeligheden af, at der, naar saadanne Gymnastiklokaler opføres, gives vedkommende Egn's Befolkning Adgang til at bruge dem ogsaa i anden Anledning. Udvalget er klar over, og Ministeren har ogsaa været i Forstaaelse med Udvalget i saa Henseende, at der skal vises en vis Forsigtighed, at man ikke skal benytte Lokalerne til hvad som helst, hverken til Udskænkning af spirituøse Drikke eller til Afholdelse af Dans og saadant. Men der kan selvfølgelig være mange Steder, hvor det vil være en Spore for Kommunen til at opføre saadanne Gymnastiklokaler, at de vide, at de kunne benytte dem ogsaa til Afholdelse af Møder, være sig Landbrugs- eller andre Foredragsmøder, som der maaske enkelte Steder mangler Forsamlingshuse til. Men naar der, jeg kunde gerne sige, fares med Lempe fra Ministerens Side i Retning af at stille Krav, saa vil der temmelig sikkert mange Steder være mere Lyst til at opføre saadanne Gymnastiklokaler. Det er en Selvfølge, at alt, hvad der kræves i Retning af Iagttagelse af hygiejniske Fordringer, med fuld Ret kan iagttages overholdt, og at de Institutioner, der maatte ønske at benytte Lokalerne til Foredrag, Oplæsning eller hvad det nu kan være, maa paa tage sig de med Lokalets Renholdelse forbundne Udgifter.

Under Nr. 121 er omtalt et Samraad om Indførelse af Tandpleje ved samtlige Seminarier. Paa Finanslovsforslaget er foreslaaet et lille Beløb af 100 Kr. til Skaarup Seminarium, for at der, som det hedder i Anmærkningerne, kan blive foretaget et grundigt Eftersyn af Elevernes Tænder. Det er selvfølgelig af Betydning for de vedkommende Tænders Ejere, at deres Tænder kunne blive grundigt eftersete af en Læge, der har Forstand paa det, og naturligvis kan det siges, og det er ogsaa blevet sagt i Anmærkningerne til Lovforslaget, at det har nogen Betydning, for Eleverne, naar de senere som Lærere komme ud i Befolkningen, at vide, hvorledes man skal behandle sine Tænder. Denne store Betydning har navnlig et Mindretal fundet, der var Grund til at give Udtryk herigennem, at man straks sagde, at dette Eftersyn af Tænderne skulle de ogsaa have paa alle de andre Seminarier, og at man straks bevilgede

det fornødne Beløb dertil. Flertallet har med Ministeren været enig i, at man i hvert Fald kunde vente, til det paagældende Seminarium ønskede det. Det er jo ogsaa en Betingelse, at man har en Mand, der kan foretage Eftersynet; uden videre forlange det indført, saa længe man ikke har nogen til at foretage det, er der maaske ingen Grund til, i hvert Fald ikke efter Flertallets Mening. Men antagelig vil Mindretallet udtale sig nærmere derom.

Hermed har jeg omtalt de Ændringsforslag, Samraad og andre Punkter, som der kan være Anledning til at komme ind paa for dette Afsnits Vedkommende, og jeg skal slutte med at anbefale de af Ministeren stillede og af Udvalget tiltraadte og de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

K. M. Klausen: Fra Socialdemokratiets Side er der foreslaaet at nægte et Tilskud til et Sognekald for Nøddebo Menighed i Sjællands Stift. Til Oplysning om denne Sag skal jeg meddele, at i Rigsdagssamlingen for 1903—04 blev der bevilget 1,200 Kr. til et fast Kapellani for Esbønderup og Nøddebo Menigheder i Nordsjælland. Det hed den Gang, at naar Staten gav dette Tilskud paa 1,200 Kr., skulde den vedblive dermed, indtil en Enkepension paa 60 Tdr. Byg, som hvilede paa dette Sognekald, bortfaldt, saa skulde dette Tilskud nedsættes med et Beløb, der svarede til 60 Tdr. Byg eller 600 Kr. Det var en ren og klar Aftale, som den Gang blev truffen, og det var under den Forudsætning, at Finansudvalget og Rigsdagen gik med til at yde dette Tilskud. Nu er det Tilfælde indtruffet, at Enken er død, og Enkepensionen blev saa inddragen, og nu synes jeg, at den den Gang truffne Aftale bør holdes efterrettelig. Det sker imidlertid ikke, idet Menighedsraadet nu kommer og andrager om alligevel fremdeles at maatte beholde dette Tilskud paa 1,200 Kr., og det er det, som vi fra socialdemokratisk Side modsætte os. Det forekommer os, at naar vi her fra Rigsdagens Side under et bestemt Løfte, under en bestemt Forudsætning gaa ind paa en Bevilling, og naar der er truffet en ren og klar Aftale, saa skal denne Aftale holdes i Hævd. Ellers ser jeg ikke, hvor vi i det hele taget føres hen, eller hvordan man skal stille sig. Det er derfor, vi fra Socialdemokratiets Side have taget det Standpunkt, at vi sige, at det Ord, som er sagt, skal holdes i Hævd og Ære og staa ved Magt.